

PERFORAREA

Acest material, foarte apreciat de către copii, îi ajută să se pregătească pentru apucarea corectă a creionului. Nu există niciun pericol dacă activitatea se desfășoară cu calm și sub-supraveghere unui adult.

Pregătirea materialului

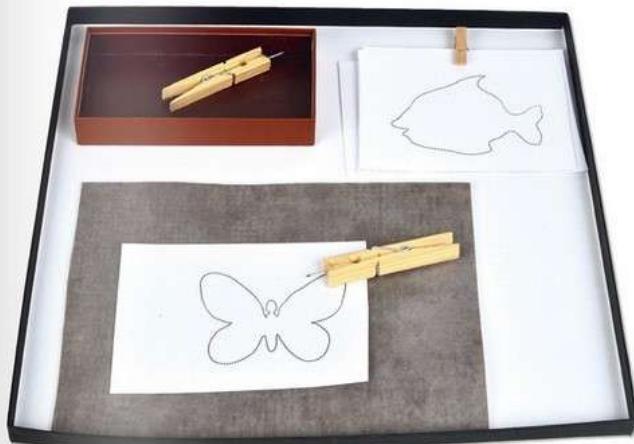
- Vă trebuie:
- o tavă
- un poanson
- fișe cu desene de perforat
- o bucată de plută sau, ca în fotografie, o bucată de linoleum

- Puteți confeționa dumneavoastră un poanson, dintr-un cui lung și subțire, lipit cu pistolul de lipitură între cele două jumătăți ale unui cărlig de rufe.
- Fișe găsiți la magazinele care comercializează materiale Montessori, precum și pe internet.

Cum îi explicăm copilului activitatea

- Copilul înteapă hârtia cu poansonul, facând găurile pe conturul desenului. După ce termină, desenul se detășează și copilul poate
- să-l coloreze sau să lipească cele două părți.
- La sfârșit, copilul aranjează materialele pe tavă și le pune la loc.

Liberitatea și disciplina

Au de multe ori că „Montessori este pedagogia care le lasă copiilor libertatea să facă tot ce poftesc”. Este o interpretare simplistă și eronată. Pedagogia Montessori este bazată pe principii determinante de „reguli”. Conceptele „disciplina” și „libertate” sunt, după Maria Montessori, total diferite, dar complementare. Pentru ea, sunt ca două fețe ale același medaliei: dacă una dintre ele dispără, medalia rămâne fără valoare. Este, deci, imposibil să separăm disciplina și libertatea. De

exemplu, într-o clasă Montessori:

- Copilul este liber să își caute un material, să îl folosească cât timp dorește, să îl ia ori de câte ori are nevoie de el, dar trebuie să îl pună la loc atunci când termină.
- Copilul este liber să lucreze sau nu, cu condiția ca el să respecte lucrul celorlăți.
- Copilul poate să mânânce și să bea după cum are poftă, dar numai porția sa.

„Omul își aparține lui însuși, trebuie să se încarneze cu propria viață”
Karin Höglund

- Copilul poate să vorbească, dar respectându-i și ascultându-i pe ceilalți.
- Copilul are nevoie de anumite libertăți adaptate vîrstei și capacitatilor sale, dar, în egală măsură, și de un cadru care să-l permită să se simtă în siguranță.

Importanța ordinului

Ordinea face parte din perioadele sensibile ale copilului de 2 până la 4 ani. Este obligatoriu să îl oferim un spațiu ordonat, astfel încât să-și poată regăsi fiecare obiect și fiecare joc într-un loc bine definit. Acest lucru favorizează dezvoltarea autonomiei copilului. Vă sfătuiesc să evitați cutiile mari pentru jucării, care par să reprezinte soluția ideală pentru depozitare, dar în interiorul cărora este un dezastru. Dacă își găsește puzzle-ul amestecat cu cuburile, cu păpușile și cu setul de ceai... copilul pierde orice poftă de joacă! Adulții sunt un exemplu pentru copii; trebuie să le arătăm că și noi ne punem cumpărăturile

In ordine, că ne aranjăm hainele pe umeră și vesela în dulapuri, pe categorii. Copilul nu se naște cu gena dezordinată, dar trebuie să îl cultivăm, puțin câte puțin, gustul ordinii. Dacă îl arătați cum și unde să aranjeze lucrurile, se va obișnui în timp să o facă singur, chiar dacă la început va avea nevoie de

ajutor. Explicați-i că poate să-și aleagă un joc, că se poate juca oricărădorește cu el, dar că apoi trebuie să îl pună la loc. Jocurile Montessori sunt prezentate în general în coșulețe mici sau pe tăvi. Eu folosesc, de asemenea, cutii de depozitare

„Jucă este o altă denație pe care ne-am obișnuit să o considerăm drept o trăsătură înăscută a copilului.”
Maria Montessori

cu fotografia jocului lipită pe partea din față.

„Înveță-mă să fac singur”

Aceasta este fraza care definește perfect pedagogia Montessori. Este vorba, până la urmă, despre o filosofie cotidiană, un mod de a înțelege copilul și de a-l însoții cu bunăvoie în tot parcursul dezvoltării sale. Lăsați-i posibilitatea să învețe să facă singur, în funcție de vîrstă și de abilitățile sale. Toți copiii sunt diferenți, chiar dacă au aceeași vîrstă. Este bine să nu facem niciodată comparații între copii, nici între elevii dintr-o clasă, nici între frați. Dați-i copilului libertatea să îndeplinească singur sarcini, sub supravegherea dumneavoastră, după ce i-ați arătat cum se face și după ce v-ați asigurat că nici locul, nici activitatea în sine nu

rezintă riscuri. Favorizarea și dezvoltarea autonomiei copilului presupun:

- Să învețe să se spele singur pe mâini, cu ajutorul unui înălțător.

„Îmi place mult Montessori, pentru că pot să aleg eu”
Angela, 4 ani

- Să știe să ducă o tavă, deoarece majoritatea materialelor sunt prezentate pe tăvi.
- Să-și toarne de băut – iar pentru asta trebuie să-i lăsăm la îndemnă la carăfă mică cu apă și un pahar „adevărat”, din sticlă.
- Să-și taiе cu un cuțit o bucată de prăjitură sau

- să-și prepare o salată de fructe (sub supravegherea dumneavoastră);
- Să urmeze o rețetă.
- Să învețe să-și repare „poznele”.
- Să se imbrace și să se dezbrace singur; puteți să-i puneti la dispoziție îmbrăcămintea și încălțăminte, coșul cu ciorapi etc., iar pentru hainele groase, un cuier la înălțimea lui, ca să le poată agăta singur.
- Să aranjeze un buchet de flori.
- Să înfrumusețeze o masă aflată la dispoziția lui, aranjând pe ea o față de masa, flori, lumânări și-a. Cel mai greu lucru este ca adulțul „să învețe să atibă încredere în copii”.

„CĂSUȚA MEA”

ACESTE COVOARE PERMIS DELIMITAREA SPĂȚIULUI DE JOACĂ, ASTfel ÎNCĂT SĂ NU NE ÎMPRĂȘTIEM PRIN CLASĂ SAU PRIN TOATĂ CASA. ÎN PLUS, COPILOR LE PLACE SĂ AIBĂ UN SPĂȚIU AL LOR.

Pregătirea materialului

Vă trebuie:

- o bucată de mochetă de 1×4 m
- un cărlig de rufe
- foarfecă
- o găleată

- Pentru confectionarea unor covorașe leftine, vă sfătuiesc să mergeți într-un magazin de bricolaj și să cereți un metru de mochetă subțire, care are de obicei lățimea de 4 metri. Taiați bucata în patru și veți obține patru covorașe de 1 m^2 la un preț modic.
- Faceți sul fiecare covoraș în parte și prindeți-l cu un cărlig de rufe.
- Punetă covorașele într-o găleată, lăsându-le apoi la dispoziția copiilor.

Covorașele în pedagogia Montessori

În clasele Montessori, covorașul este destinat exclusiv depozitării materialelor alese de copil, acesta din urmă trebuind să se așeze nu pe, ci lângă covor. Copiii învăță să facă sul covorul, să-l desfacă și să-l pună la loc. Acasă sunt suficiente covorașe sau păturici normale. Educatorii

care au folosit covoare le-au apreciat în mod deosebit, deoarece acestea asigură un spațiu individual pentru fiecare copil care, astfel, nu deranjează activitatea vecinului său. Acest lucru permite dezvoltarea respectului și atenției față de ceilalți copii.
În ceea ce mă privește,

„Nu prea-mi plac mesele, îmi plac mai mult covorașele, fiindcă pot să mă asez singur într-un colț, înștiit. Uneori, chem pe cineva, dar nu pe neașteptate.”
Corentin, 7 ani

